

רע"פ 4096/14 - מועתסם עדילה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 4096/14

לפני: כבוד השופט א' שהם

המבקש: מועתסם עדילה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים, מיום 6.6.2014, בע"פ 55478-03-14, שניתן על-ידי כב' השופטת א' נחליאלי
חיאט

בשם המבקש: עו"ד מוהנד ג'בארה

החלטה

1. לפניי בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטת א' נחליאלי חיאט), בע"פ 55478-03-14, מיום 6.6.2014, אשר בגדרו נדחה ערעור על החלטתו של בית משפט השלום בירושלים, בשבתו כבית משפט לעניינים מקומיים (כב' השופט א' גורדון) (להלן: בית המשפט לעניינים מקומיים), בב"ש 2946/13, מיום 19.3.2014.

בד בבד עם הגשת הבקשה לרשות ערעור, הגיש המבקש בקשה לעיכוב ביצוע צו ההריסה המינהלי, מושא

עמוד 1

דיונו. בהחלטתי מיום 11.6.2014, הוריתי על עיכוב ביצוע צו ההריסה עד להכרעה בבקשה לרשות ערעור.

2. בהחלטתו של בית המשפט לעניינים מקומיים, מיום 19.3.2014, נדחתה בקשתו של המבקש לביטול צו הריסה מינהלי, אשר נחתם ביום 29.4.2013, על-ידי יו"ר הוועדה המחוזית לתכנון ולבניה ירושלים (להלן: צו ההריסה). צו ההריסה מתכוון לקומות העליונות של מבנה המצוי בשכונת ראס אל עמוד (להלן: המבנה). בית המשפט לעניינים מקומיים בחן את החומר הראייתי ושמע את העדים שהובאו בפניו, ולאחר מכן קבע, כי לא עלה בידו של המבקש להראות שהמבנה מצוי מחוץ לתחום שטח השיפוט של מדינת ישראל ועיריית ירושלים. כמו כן, דחה בית המשפט את טענותיו של המבקש בדבר הגנת "טעות במצב דברים", או מחמת הצדק. בית המשפט מצא, כי נפלו פגמים מסויימים בהליך הוצאת צו ההריסה, כגון עיכוב בהוצאת הצו, ואי-דיוק בתיאור חלק המבנה המיועד להריסה. ואולם, נקבע, כי קיימים שיקולים בעלי משקל אשר מרככים את הפגמים, ובבחינת מכלול השיקולים, אין הצדקה להורות על בטלותו של צו ההריסה.

3. המבקש ערער על החלטה זו לבית המשפט המחוזי בירושלים. בית המשפט המחוזי סמך את ידיו על החלטתו של בית המשפט לעניינים מקומיים, אשר נתן "הסבר רהוט ועקבי למסקנותיו". בין היתר, נקבע, כי קביעותיו של בית המשפט לעניינים מקומיים "מבוססות כדבעי על חומר הראיות שהוצג לפניו", וכי בדין נדחו טענותיו של המבקש. לפיכך, הורה בית המשפט המחוזי על דחיית הערעור.

הבקשה לרשות ערעור

4. בבקשה לרשות ערעור, חוזר המבקש ומצביע על פגמים שונים ומהותיים, אשר דבקו, לטענתו, בצו ההריסה. לטענת המבקש, יש להורות על בטלות צו ההריסה, אשר לוקה באי-חוקיות, בהיותו מצוי מחוץ לתחום המרחב התכנוני "המקומי והמחוזי של עיריית ירושלים"; נוכח קיומו של היתר בניה למבנה, אשר ניתן על-ידי הרשויות המוסמכות ברשות הפלסטינית; העדרו של אינטרס ציבורי המצדד בהריסת המבנה; הפרת חובת ההיוועצות המוטלת על המשיבה; ואכיפה מפלה ובררנית.

דיון והכרעה

5. הלכה מושרשת היא, כי רשות ערעור תינתן במקרים מצומצמים, אשר מעוררים סוגיה משפטית כבדת משקל או שאלה רחבת היקף החורגת מעניינים הפרטי של הצדדים, וכן במקרים חריגים בהם מתקיימים שיקולי צדק או חשש לעיוות דינו של המבקש (רע"פ 6032/13 שלהבת אהרן נ' יו"ר הוועדה המקומית לתכנון ולבניה טבריה (19.1.2014); רע"פ 42/14 בן יששכר נ' עיריית תל אביב (6.1.2014); רע"פ 6615/13 שוויקי נ' מדינת ישראל - הוועדה המחוזית לתכנון ובניה (29.10.2013)).

לאחר שעיינתי בבקשה לרשות ערעור ובצירופותיה, סבורני כי טענותיו של המבקש אינן חורגות מענייני הפרטי, וגם לא מצאתי חשש לעיוות דין כלפיו או לקיומם של שיקולי צדק, אשר מצדיקים ליתן רשות ערעור במקרה דנן. לפיכך, דין הבקשה להדחות.

6. למעלה מן הצורך ייאמר, כי רובה ככולה של הבקשה לרשות ערעור, מהווה העתק מדוייק של הודעת הערעור, כפי שהוגשה לבית המשפט המחוזי. כיוון שכך, גם לגופו של עניין אין בבקשה שלפניי כל השגה עניינית על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, ובנסיבות אלה, אינני רואה מקום לשוב ולדון בטענותיו של המבקש.

7. לאור האמור, הבקשה לרשות ערעור נדחית בזאת.

נוכח התוצאה אליה הגעתי, עיכוב הביצוע עליו הוריתי בהחלטתי מיום 11.6.2014, מתבטל, ומניין הימים להריסת המבנה יחל ביום 24.6.2014.

ניתנה היום, כ"ד בסיון התשע"ד (22.6.2014).

שׁוֹפֵט
